

Pastoralis Sollicitvdinis, Sive De Officio, Et Potestate Episcopi

Tripartita Descriptio. Cvivs Pars Prima Episcoporum institutionem, ...
Secvnda Quicquid ad Episcopi est potestatem, ... Tertia Quod ad casuum
reseruationem, ... Methodo Noua, & expedita complectitur

Vbi quæ ad omnifariam Episcopi potestatem, vel ad Sacramenta, &
Ordines conferendos, vel ad dispensationes elargiendas pertinent,
comprehensa sunt

Barbosa, Agostinho

Parisiis, M.DC.XXV.

Episcopvs Svb Qvo beneficij, vel patrimonij titulo ordinare poßit? Allegatio
XIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98621](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98621)

- 81 Divisio venit appellatione venditionis.
 82 Vendere prohibitum censetur prohibitum dividere.
 83 Alienare prohibitum non potest permutare.
 84 Datio in solutum venit appellatione alienationis.
 85 Patrimonium non potest hypothecari.
 86 Alienare qui non potest, non potest hypothecare.
 87 Patrimonium prescribi non potest tempore ordinario.
 88 Alienatio, seu renuntiatio patrimonij, an valeat facta sine Episcopi licentia, si tunc habet beneficium, seu alias, unde commode vivere possit.
 89 Dilectio, donec, est restrictiva temporis.
 90 Verba Concil. dist. cap. 2. ibi, atque alia deinceps sine licentia Episcopi alienare, declarantur.
 91 Patrimonij bona, ad cuius titulum fuit quis ordinatus, habent privilegia, quae conceduntur a iure bonis ecclesiasticis.

EPISCOPVS SVB QVO
 beneficij, vel patrimonij titulo
 ordinare possit?

ALLEGATIO XIX.

Huius allegationis materiam, quae amplissima est necessaria, & quotidiana, tractant Henr. in summ. lib. 10. cap. 17. §. 3. Fr. Emman. in summ. tom. 2. cap. 15. Flamin. de resignat. lib. secundus, quæst. 6. Petr. de Ledesm. in sum. part. 1. de sacramento Ordinis, cap. 7. conclus. 6. cum seqq. Alos. Ricci. in collect. decis. p. 3. collect. 566. & in praxi fori ecclesiastici, decis. 312. cum sequentibus in 1. edit. & resolut. 270. cum sequentibus in 2. edit. Vgolin. de potestate Episcopi, cap. vigesimo sexti. §. 8. cum sequentibus. Azor. institut. moralium, part. secunda, lib. tertio cap. 4. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 32. tract. 2. numer. 72. cum sequentibus. Armend. in addit. ad res. il. legum Navarre, lib. 2. tit. 8. l. 1. de patrim. clericorum, numer. primo, cum sequentibus. latissimè Nicolaus Garcia. de beneficiis, part. 2. cap. 5. eleganter Campanill. in divers. iuris Canonici, rub. 8. cap. 1. cum sequentibus. notissimè Donacina de sacramentis diffinit. 8. quæst. unica puncti. §. numer. 18. cum seqq.

2. Nec cum Ordinis dedecore mendicet infelix in plateis clericus, & servili operi mancipatus publice à quolibet poscat elemosynam, ut scriptum est in cap. Diaconi sunt, 99. dist. 1. debet quam maxime possibile fuerit Episcopus laborare, ne quis titulo sufficienti ad victum, carens, promoveatur ad Ordines, & quisquis contraire audeat, talis ordinatio vacuum habeat manus impositionem, ut constitutum est in cap. neminem 70. dist. 1. Ordinatio enim sine titulo facta irrita habetur in cap. sanctorum, ead. dist. 1. ubi gloss. vacuum, & irritam quoad executionem illam appellat, & confirmat Mayol. de irregularit. lib. quarto, cap. decimo quinto in princip.

3. Sed incipiendo ab ordinando, apud antiquos controuersum reperio, qualis debeat illo titulo potiri: nam illo carere non posse tonsuram, aut quatuor minores Ordines suscipere ambientem resoluunt gloss. 1. in dist. cap. neminem: Sed verior est opinio, quæ tenet ad minores Ordines titulum non requiri, quia in illis existens potest retrocedere ab Ordine clericali, iuxta cap. 1. de cler. coniug. & tenet gloss. 1. in cap. psump. ista, 23. dist. 1. ubi prapost. numer. 3.

gloss. in cap. 2. de prabend. & ibi Deci. numer. 29. & ita seruatur de consuetudine, prout testantur sal. xed. ad Bernard. cap. 18. numer. 5. Vgolin. de irregularit. cap. 61. numer. 2. Fr. Emman. in summ. tom. 2. cap. 15. numer. 16. Quintan. Ecclesiasticon. lib. tertio, numer. 17. Petr. Ledesm. in summ. part. 1. de sacramento Ordinis, cap. 7. ad finem, Nauarr. consil. 14. in cap. quæstum est, numer. 1. de tempor. ordinat. Francisc. Mare. Delphinali decis. 1080. incip. quæritur an Abbates, part. prima, numer. 4. gloss. 1. Flamin. de resignat. lib. 2. quæst. 6. numer. quarto. Nicolaus Garcia. dist. cap. 5. numer. 4. cum sequentibus. Alos. Ricci. in dist. praxi resolut. 271. numer. 3. Campanil. dist. rub. 8. cap. 1. numer. 5.

4. Hic igitur titulus requiritur ex iuris dispositione, quotiescumque clericus secularis Ordines sacros procurat suscipere, secus vero si regularis persona, quæ vouere debet castitatem, paupertatem, & obedientiam, in quo professio tenet vicem tituli beneficalis, ut per Henr. in summ. lib. 10. cap. 17. §. 3. ubi addit quod voluntaria paupertas pro opibus computatur, illarumque subingreditur locum, ac propterea Trident. Synodus sess. 21. de reformat. cap. 2. expressè constituit, ne quis deinceps clericus secularis sine sufficienti titulo audeat Ordines allumere: Idemque Sixti V. Constitutio tradidit, in illis verbis: aut quoad seculares sine titulo sufficientis beneficij, vel patrimonij: Est tamen indubitati iuris, quod si ante professionem vellet Regularis persona insigniri Ordinibus, non utique possit ad illos promoueri, absque titulo sufficienti, per Bullam Pij Quinti incip. Rom. Pontifex, de anno 1568. pridie idus Octobris, quæ in ordine est 75. ubi prædictum decretum Concil. loquens de titulo requisito in clericis secularibus, extendit ad omnes & singulos etiam cuiuscumque ordinis clericos religiosos, siue seculares more religiosorum viuentes in communi, & non professos, quam Constitutionem refert praxis noua episcop. part. prima, cap. 1. de conferendis Ordinibus numer. 43. & per eam resoluunt Vgolin. dist. §. 8. numer. 1. vers. hæc autem regula.

5. Quæ quidem Constitutio habet locum, tam in non professis, quam in nulliter professis, secundum Reg. in una Vrgellen. Canonizatus 3. Martij 1595. coram Illustrissimo Blanchero, quam refert Nicolaus Garcia. dist. cap. 5. numer. 11. & 12. tenet Alos. Ricci. in decis. Curie Archiep. Neapol. part. 2. decis. 283. & in praxi fori ecclesiastici resolut. 270. numer. 2. ubi numer. 3. cum Mayol. de irregularit. lib. 4. cap. 15. numer. 1. resoluunt sic ordinatos regulares non professos sine titulo illo Ordine ministrantes effici irregulares.

7. Ab istius tamen Constitutionis decreto Gregor. X. 111. excepti Patres Societatis Iesu per suam Bullam, quæ incip. Ascendente, ann. 1504. octauo Kalend. Iunij, & Gregor. X. IV. Constitut. incip. Ecclesia Catholica, ann. 1591. quos antea exemerat Paulus IV. felix recordationis à tali obligatione, fortasse quia cognoscebant decreto illius Concil. prædictos Patres ligari: quia etsi veri dicerentur religiosi, tantum simplicia vota emittebant: ita Henr. lib. 10. cap. 17. §. 3. Flamin. lib. 2. quæst. 6. numer. 19. praxis noua episcop. dist. cap. 1. numer. 44. Fr. Emman. in summ. tom. 2. cap. 15. numer. 1. & quæstionum regularium tom. 3. quæst. 23. art. 3. Garcia. dist. cap. 5. numer. 13.

8. Beneficium ad cuius titulum, quis est ordinan-

plus, debet eſſe tantum, vt ſufficiat ad honeſte viuendum, vt edocet *Concil. Trident. ſeſſ. 21. de reform. cap. 2.* quod ſcilicet ſufficiens ſit ad honeſtam, & commodam ſuſtentationem cuiuſlibet clerici, nec opus eſt attendere ad qualitatem ordinandi, vt nobilitate, &c. Nam *Concil. & ius antiquum ſolum requirit ſufficietiam ad honeſte viuendum, itaut non cogatur mendicare: ita tenet Petr. Ledefm. diſt. conſuſ. 7.* quem refert & ſequitur *Nicolaus Garcia diſt. cap. 5. numer. 114.* & ita *Concil. diſt. capit. 2.* loquitur de beneficio ſufficienti ad victum, non autem ad honeſte viuendum, explicat *Flam. de reſignat. libr. 5. quaſt. vltim. numer. 156.* & iuxta hanc opinionem patrimonialia ſunt in Bracharenſi Archiepiſcopatu, cuius ſum diocelanus, quo conſtitutum eſt ne ad ſacros Ordines promouendus ſit aliquis, niſi beneficium habeat eccleſiaſticum, vel patrimonium, quorum vtrumque valoris ſit ducatorum 25, & ſaltem realiter, & cum effectu poſſideant.

9. Sed ſerupulum maximum mouent verba illa prædicti *cap. 2.* ibi, quod ſibi ad victum honeſte ſufficiant, & alia ſimilia relata in *cap. 17. ſeſſ. 24. de reform. ibi*, quod quidem ſi ad vitam eius, cui conſertur honeſte ſuſtentandam, non ſufficiat, aduerbium illud, *honeſte*, idem ſignificat, quod decore, & laudat, & ſynonima cenſentur viuere decenter, commodè, congruè, competenter, vel honeſte, per doctrinam *Decij in cap. de monachis numer. 8. de præbend. ideo Concil. Trident.* non ſatis ſit ſi ordinandus habeat titulum pro victu non tamen talem, qui ſufficiat ad honeſte viuendum, quia tunc diceretur tantum habere titulum ad viuendum ſimpliciter abſque eo quod honeſte, vel decenter viueret, quia inter vnum, & alterum viuendi modum maxima conſideratur differentia.

10. Vel enim dicimus viuere commodè, vel viuere cum penuria, vel viuere ſimpliciter, vt ait *gloſ. in cap. 1. verbo abſque penuria, de ſtatut. regul. in 6.* quare attendendam eſſe qualitatem clerici decentem, & honeſtam, non ſuam in particulari videtur probabile, quaſi hodierna ſuſtentatio honeſta debeat eſſe reſpectu clericalis Ordinis, non vero qualitatis in particulari.

11. Et quoniam præſcripta certa quantitas non eſt, Episcopuſ ipſe arbitratuſ, argum. l. 1. & quæ ibi notantur, de iure deliber. *Menoch. de arbitr. caſu 216. numer. 12.* *Flamin. de reſignat. libr. 5. quaſt. ſuæ numer. 132. & 181.* *Ludou. Beja reſponſ. caſuum conſcientiæ part. 4. caſu 26. fol. m. di. 442.* *Hemig. in ſumm. libr. 10. cap. 17. §. 3. in commento lit. N.* *Nicolaus Garcia diſt. cap. 5. numer. 112. cum ſequent. Thom. Valaſc. allegat. iuris tom. 1. alleg. 35. Pzolin. diſt. §. 8. numer. 2.*

12. Episcopuſ vero, vt rectè arbitretur congruam ſummam pro huiuſmodi titulo concedenti, & neceſſario, complura debet ante atente rimari, nempe loci conſuetudinem, vt tenent *Archidia. in cap. ſi Episcopuſ num. 3. de præbendis in 6. Gemin. in cap. ſicut numer. 7. de ſuppl. negligentia Prælat. Anchar. in cap. 1. verſ. tertio poteſt quæri, ſub numer. 2. de præbendis in 6. Menoch. diſt. caſu 216. numer. 14.* item qualitatem cuiuſque ordinandi, per *gloſ. in cap. Episcopuſ verbo victu 10. quaſt. 2. Caputaq. decif. 6. incip. beneficiuſ numer. 2. part. 1. Rebuff. in praxi benef. rub. de reſcript. in form. pauper. numer. 2. quin ne tantum ſibi, ſed ſuis etiam ſatis ſit, vt per *Oyed. de incompatib. benef. part. 1. cap. 19. a numer. 22. poſt Sor. Nau. & alios Menoch. diſt. caſu 216. ſub numer. 13. Azori. inſtitut. moral. part. 2. lib. 6. cap. 10. quaſt. 8. vbi ex-**

primit decentem beneficij valorem eam pertingere debere ſummam, quæ clerico ſuſtentando, ſibi, & ſuis, quin & pauperibus, ac peregrinis, & aduenis hoſpicio ſuſcipiendis, iuriſque episcopaliſ perſoluendis ſufficiat. O vtrum in noſtro regno ſeruaretur, multi enim ibi ad clericatum non aſpirarent, niſi in bonis habuerint, quæ ſufficiant ad clericalem Ordinem honeſte tractandum, & ſe commodè ſuſtentandum, ſed adeo tennes ibi conſtituuntur redditus pro faciend. patrimonio, vt nulli quamuis pauperi deficiat, cui forſan ſi deficeret, aliam ſequeretur viam, & victum, ad inſtar parentis, manibus quæret.

34. Si vero ſufficienti titulo beneficii quis caret, haberet tamen tantidem patrimoni, quod beneficio adiunctum ſufficientem conſtitueret titulum, permitendum eſt ad ſacros Ordines promoueri: ita *Proſp. de Auguſtino & Quaranta in ſumma Bullar. verbo Ordo, verſ. circa 2. Pzolin. de poteſtate Episcop. cap. 36. §. 3. in fine. & §. 8. numer. 2. praxi episcop. part. 1. verb. diſmiſſorie verſ. 2.*

15. Circa titulum ordinandi edocet *Concil. diſt. capit. 2. vt pacifice poſſideatur*, quamobrem litigioſus titulus repelleret ordinandum, *Nauarr. in tract. de erat. notab. 23. num. 69.*

16. Ille vero dicitur pacificuſ poſſeſſor, qui nullam patitur iuriſ, vel facti controuerſiam in iudicio, vel extra, *Felin. in cap. cum Ioannes num. 33. de ſide inſtrum. Zabarel. in Clemen. gratia quaſt. 13. numer. 8. de reſcript. Deci. in cap. 19. & 20. de confirmat. utili, atque ideo, vt vnicuſ verbo complectar, is erit qui ſine lite poſſidet, nam text. videntem hoc verbo, pacifice, *Rebuff. exponit & dicit, hoc eſt, ſine lite, in tract. de pacificis poſſeſſ. numer. mihi 1065. verſ. quandoque, Guido Papæ decif. 85. incip. Curia gloſ. in Clemen. unica, verbo antea de ſequeſtrat. poſſeſſ. & fruſt.**

17. Litigioſum ergo beneficium ſit, & non pacificè poſſeſſum citatione, ſi ipſe iudex, & reus facti ſint certi de re ipla, pro qua conuenitur: ita *Mysinger. cent. 4. obſeruat. 26. Math. Coler. de proceſſibus execut. part. 3. cap. 11. numer. 19. Gail. lib. 1. obſervatione 74. Cardinalis Pure. decif. 329. libr. 3. Pini. decif. 459. numer. 5. cum ſequentib. Lancell. de attentatis part. 2. capit. 4. in præfat. numer. 3. & Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 2. numer. 34. & 35. Cabed. Luſitan. decif. 15. numer. 11. cum ſequentibus part. 2. Culd. Perena de empt. cap. 9. numer. 18.*

18. Si tamen circunducta ſit, non efficit litis pendentiam teſte *Aſſiſt. decif. 366. incip. in pleno conſilio numer. 14. & in conſtitutionibus Regni, ſi quem noſtrum numer. 4. Carau. ritu 121. poſt. numer. 1. nec ſi lis cum falſo procuratore contrahatur Ozaſc. Pedam. decif. 144. Lis autem nulla dicitur cum non adeſt iuriſdictio, Verall. decif. 47. part. 3.*

19. Litigioſa etiam dicitur res, quoties de eius dominio controuertitur in iudicio: non tamen conſtituit ipſam proprietatem litigioſam in poſſeſſione, quia lis ſuper poſſeſſione non facit ipſam rem litigioſam, ſed ius poſſeſſionis, *gloſ. 1. in cap. 1. de confirmat. utili, vbi Deci. numer. 3. & 4. Butr. numer. 4. & Abb. numer. 5. Rot. Bonon. decif. 48. numer. 5. cum ſequent. Ozaſc. decif. 144. Cachetan. decif. 143. numer. 10. Ioseph. Ludou. Peruſina decif. 68. numer. 9. Rebuff. in tract. de pacificis poſſeſſoribus numer. 166. Menoch. de arbitr. caſu 202. numer. 18. Flamin. de reſignat. libr. 2. quaſt. 3. num. 52. cum ſequentibus.*

20. Sed ego ipſe non propterea inclinarem poſſe.

aliquem sacris Ordinibus donari ad titulum alicuius rei super cuius possessione mota fuit questio iudicialis, cum certum sit primum possessionem, deinde petitorium esse decidendum, iuxta cap. significauerunt, de testibus.

21 Ille vero, cui lis mota fuerit super aliquo praedio, domo, censu, aut redditu sui beneficii, utique pacificus dicitur possessor ex Rebuff. in tract. de pacificis possessor. numer. 168. ad instar illius qui beneficium detinens eiusque liberum habens curae exercitium, aliquam tamen fructuum portionem non percipit, dummodo maioris patris possessionem habeat iuxta gloss. verbo pacifice in Clement. gratia de rescript. & gloss. in cap. commissio de elect. libr. sext. Dec. in cap. 1. numer. 21. de confirmat. tituli, Zabur. in Clement. or. ij, qui, §. illi vero, numer. 9. de atate, & qualiter, quamobrem licere huic suscipere Ordines ad titulum dicti beneficii constat ex gloss. verbo pacificam in dict. cap. commissio, & ex gloss. fin. in cap. si tibi concessio, de prebend. in 6.

22 Dum firmant arctari ad promotionem infra annum, qui curata Ecclesiae plenum detinet exercitium, tum etsi nondum liberam possessionem, ac pacificam maioris partis fructuum adeptus sit, quod etiam tradunt Franc. in dict. cap. si tibi concessio, vers. & nota, sub numer. 5. ubi Gemin. vers. nota istam gloss. sub numer. 7.

Beneficii sub vocabulo quid comprehendatur in materia de qua agitur.

23 Cum supra dixerim oportere ordinandum habere titulum consistentem, vel in beneficio, vel in patrimonio, ac talem esse, qui sufficiat honesto victui, ipsumque pacifice ille possideat, restat modo ostendere, quae beneficii nomine continentur. Et ideo incipiendo dico ad titulum coadiutoriae cum futura successione posse quem promoueri, ut per Nauar. in tract. de orat. cap. 20. numer. 8. Salzed. ad Bernard. cap. 18. numer. 7. Moneta de optione cap. 4. quest. 8. numer. 169. Acosta de Andrada ad Bullam Cruciate quest. 75. Gonzal. ad reg. 8. Cancellariae gloss. §. 9. numero 6. ubi intelligit si ratione illius habeat congruam sustentationem, quem sic interpretatur Garcia de beneficiis part. 2. cap. 5. numer. 132. & requiritur quod sit perpetua, ut per Petr. Ledesm. in summ. p. 1. de sacram. Ordinis cap. 7. conclus. 1. dub. 2.

24 Sic etiam praxis admittit quem promoueri posse ad titulum beneficii consistentis in distributionibus quotidianis, quae licet non computentur in valorem beneficiorum, nec fructuum appellatione veniant iuxta Romae decis. 134. sine §. de prebend. in nouis, & decis. 766. alias 39. in antiq. in hoc tamen casu praedictae distributiones utique in valorem computantur, cum satis sit beneficiatum illarum causa non laborare inopia, ita Campan. dict. rub. 8. cap. 5. numer. 29.

25 Ad titulum vero Vicariae temporalis, & aliorum similium beneficiorum, seu capellaniarum amouibilibum, nemo potest ordinari, quia Vicarius temporalis titulum habere non censetur, ex text. in cap. constitutus, ubi Abb. numer. 5. de filiis presbyter. & ita tenet Marol. de irregular. libr. 4. cap. 15. numer. 4. quem refert & sequitur Campanill. in diuers. iuris Canonici, rubr. 8. cap. 4. numer. 8. in fine, quod etiam tenent Aloys. Ricci, in decis. Curiae Archiepiscopalis decis. 190. part. 2. & Homig. dict. capit. 17. §. 3. litera Q.

contrarium tamen imo huiusmodi Vicarium temporalem posse ad titulum huius vicariae ordinari sacris Ordinibus tenent Salzed. ad Bernardum capit. 18. numer. 8. ver. & earatione vicariae temporalis, Flamin. de resignat. lib. 2. quest. 6. numer. 2. Gonzal. dict. gloss. §. 3. numer. 42. quorum resolutionem intelligerem, ea scilicet conditione ne ab ipsa vicaria temporali amoveatur, nisi habita alia prouisione, sicut etiam deputati ad capellanas, Hospitalia, commendas, seu quauis beneficia manualia, possunt promoueri; sed ab ipsis seruitiis amoueri non possunt, nisi habita alia prouisione, ex Flam. dict. quest. 4. numer. 86. ac praxi noua episcopali part. 1. cap. 1. numer. 45. in fine. Sed prima sententia verior, nec aduersa aliquo validiori nititur fundamento, nam verius est quod etiam Episcopus ordinauerit aliquem ad titulum vicariae temporalis, vel officij, quod non erat perpetuum, sed temporale, & amouibile, poterit nihilominus auferri, quia non potest praedecessor Episcopus assignare officium, quod alias est temporale, & remouibile in perpetuum Presbytero ordinato, & eo modo praedictum officium facere perpetuum, iuxta resoluta per Molin. de primogen. libr. 1. cap. 25. & numer. 17. Gonzal. Mendez, & cancel. diuers. iuris argumentor. lib. 4. cap. 8. numer. 8. & 9. optime Aloys. Ricci, in praxi fore ecclesiasticae decis. 396. in 1. edit. & resolut. 334. numer. 3. in 2. edit. ubi asserit, quod si quis de facto ordinetur sacris Ordinibus ad titulum Capellaniae ad nutum amouibilis, non ex hoc mutatur eius natura, seu qualitas, maxime si id fiat sine expresso patroni consensu, & citat Nicolaum Garciam de beneficiis parte prima capit. secundo numero 91. & 112.

26 Sic etiam non poterit quis ordinari ad titulum seruitij in aliqua Ecclesia, cui adscribatur, nisi tale seruitium sit perpetuum, dependens à voluntate Episcoporum, & ita intelligendi sunt Doctores, qui de hoc agunt, prout sunt Praxis Episcopalis, part. 1. verb. dimissoriae §. 5. dub. 1. Marc. Anton. Gemen. in Praxi Archiepiscopali, cap. 81. sub numer. 2. Flamin. dict. quest. 6. numer. 33. Vilar del Patronado de Calataind. part. 4. §. 3. numer. 22. Campanill. dict. cap. 4. numer. 14. Neque Brene Sixti V. Patriarchae Venetiarum concessum quod adducit Campan. ubi proxime, aliud comprobatur, quia est gratia specialis: quare ita resoluit Regin. de potestate Episcopi, cap. 26. §. 8. numer. 6. ubi refert Episcopum tantum posse ad titulum seruitij in ecclesia aliquem ordinare concurrentibus quatuor.

27 Primum, ut interueniat consensus Rectoris eius ecclesiae. Secundum licentiae, ac consensus Romani Pontificis, & hoc ad successorem. Tertium, ut ex seruitio Millarum, & diuinorum officiorum, & Eleemosynis à fidelibus elargiendis, habeat unde se sustentet. Quartum, ut ne inde amoveatur, vel discedat, nisi de beneficio competenter, aut pensione prouisum fuerit, vel ob delicta remotus.

28 Sic etiam non potest quis promoueri ad titulum de futuro, & ipse etiam certa, puta ad beneficium, quod quis spectat, seu ad quod est praesentatus, nominatus, vel postulatus, cum Concil. clare requirat titulum de praesenti habitum, & possessionem: Salzed. ad Bernard. capit. 18. numer. 6. Fr. Emman. in summ. tom. 2. capit. 15. numer. 10. Regin. dict. §. 8. numer. 3. in fine, Petrus de Ledesma in summ. part. 1. de sacrament. Ordinis, capit. 7. post §. conclus. Nicolaus Garcia dict. capit. 5. numer. 130. Quauis contrarium nempe posse quem promoueri non solum ad titulum beneficii iam quaesiti, sed etiam quaerendi

ex gloss. magna circa medium in cap. Ofus 61. distinct. teneant Majol. de irregul. lib. 4. cap. 15. numer. 3. sayr. de censur. lib. 4. cap. 14. numer. 19. Campanill. dict. cap. 4. num. 10.

29 Poterit etiam quis promoueri ad sacros Subdiaconatus, & Diaconatus Ordines ad titulum beneficii, non obstante, quod non lucratur illius fructus, nisi post susceptum Presbyteratus Ordinem, ut decisum referunt Garcia, dict. part. secunda, cap. 5. numer. 110. Franc. Leo in thesaur. fori Ecclesiastici, cap. 39. numer. 22. Armend. in addition. ad recopil. legum Nauarr. a libro secundo, titul. 8. lege 1. de patrimonio clericorum, num. 11.

30 Obtinens capellaniam in capella Papæ, licet sit ad nutum amouibilis, potest ad illius titulum ordinari, prout resoluunt Nauarr. cons. 20. de tempor. ordinat. 3. ar. decis. 59. eodem titul. quos refert, & sequitur Aloys. Ricci. in praxi fori ecclesiastici resolut. 329. in fine.

31 Cooptatus in Collegium Seminarij, non potest ordinari ad titulum Seminarij, nisi ob causam inferuendi beneficio, quod forsan esset Seminario iniunctum: poterit enim ordinari sub certa assignatione fructuum in Seminario facta causa inferuendi beneficio iuncto Seminario, ut inferuiat, donec sibi prouisum fuerit de congrua sustentatione, ita referunt decisum Praxis Episcop. part. 1. verbo Seminarium, §. 6. Tel. Zech. de re pub. ecclesiastica, rub. de clericis, sub numer. 7. vers. 84. Salzed. ad Bernard. capit. 10. numer. 9. Flamin. de resignat. libro secundo, questione 6. numer. 32. Galet. in margarita casuum conscientie, verbo Ordo, penult. Armend. ubi supra num. 9. & 10. Marc. Anton. Genuens. in praxi Archiepiscopali, capit. 81. sub numer. 2. Garcia dict. part. secunda, capit. 5. numer. 104. ubi in additionibus refert declarasse Gregorium XIII. clericos Seminarij non posse promoueri ad aliquem Ordinem sacrum, ad titulum ipsius Seminarij, nisi pro seruitio beneficii Seminario vniti, & tunc cum assignatione certi annui redditus, vnde sic promotus viuere possit, quæ tamen assignatio cessat postquam illi aliunde se æquè sustentare poterunt.

32 Iuste profecto Trident. synod. dict. cap. 2. fanciuit ne beneficium, ad cuius titulum quilibet promotus fuerit, ipse resignare valeat, nisi facta mentione, quod fuerit ad illius titulum promotus, quo quidem casu minime tunc erit admittenda ipsa resignatio, nisi confito, quod aliunde viuere commodè possit ipse renuntians, & aliter facta nulla sit, iuxta verba Concil. in dict. cap. 2. ubi ob clausulam illam annullatiuam, si aliter fiat renuntiatio irrita erit, & ita decisum fuisse testantur Flamin. de resignat. lib. 2. quest. 6. numer. 39. subiungens ita fuisse resolutum per Reg. Rom. in vna salamtina coram D. Orano de mense May ann. 1588. Aloys. Ricci. in praxi fori ecclesiastici decis. 314. in 1. edit. & resolut. 272. numer. 1. in fine, & numer. 2. in 2. edit. Nicolaus Garcia dict. cap. 5. numer. 217. ubi numer. 214. quod est nulla etiam in foro conscientie Campanill. dict. rub. 8. capit. 6. numero secundo. Petr. de Ledesma in summ. parte prima de sacrament. Ordinis, capit. 7. conclus. 10. Armend. ubi supra numer. 21. ubi numero vigesimo secundo, cum Garcia numer. 193. atque aliis decisum refert pro forma traditum esse, ut resignans teneatur facere mentionem se ad titulum illius fuisse promotum, adeo quod per acquipollens adimpleri non possit.

33 Nam facta resignatio de tali beneficio non fa-

cta mentione, quod ad illud fuit promotus, ultra quam quod sit nulla, ut supra ostensum est, resignanti competit actio spolijs; & fuisse declaratum à sacra Congregatione, & decisum in Reg. Rom. coram Illustrissimo Domino meo Cardinale Millino decima nona Nouembris 1602. in vna Aretina Plebs, referunt Praxis noua Episcop. lib. 1. capit. 1. numer. 44. vers. ampliare posset, pag. 53. Gonzales ad reg. 8. Cancellarie gloss. §. 5. §. 10. numer. 35. quia cum resignatio non teneat, ius non abdicatur à resignante, ut dicit Garcia dict. capit. 5. numer. 225. & in hac materia est bona sacra Rotæ Rom. decisio in vna Leodien. Canoniciatus S. Ioannis die Lunæ 28 Iunii 1621. coram R. P. D. Remboldo, quæ sequitur.

34 Domini dixerunt Canoniciatum esse adiudicandum Theodoro, quia ipse fuit de eo prouisus per obitum Balduini à Serenissimo Electore Coloniensi. vigore Indulti amplissimi, quod habet à Sede Apostolica.

Nec obstat quod dicitur dict. Canoniciatum vacasse per resignationem dicti Balduini ad fauorem Agidij, & non per ipsius obitum, quia dicta resignatio fuit nulla, ideoque nec ius quod prius habebat, fuit ab eo mediante dicta resignatione abdicatum, sed vacauit per mortem, Capit. q. decis. 215. part. 1. Card. Seraph. decis. 1498. numer. 8.

Quod autem resignatio fuerit nulla pater, quia fuit facta contra formam Concilij Tridentini, capit. 2. de reformat. sess. 21. ex quo non fuit in ea expressum quod Balduinus esset promotus ad titulum dicti Canoniciatus, prout in dicto capitulo expressè disponitur, & quod hoc casu resignatio sit nulla tradit Paris. de resignat. libro secundo, questione sext. numer. 36. & 39. Garz. de benefic. capit. 5. numer. 192. & seq. Gonz. ad reg. 8. gloss. §. 5. §. 10. numer. 35. & tenuit Rotæ in Aretina Plebs coram Illustrissimo Cardinale Millino, relata per eundem Garz. dicto capit. primo, parte prima numer. 438.

35 Nec obstat quod dictum sacrum Concilium decreuit quod dicta mentio fieret in resignatione ad effectum tantum ne clericus in opprobrium Ordinis clericalis mendicare cogatur, & cum huic inconuenienti satis fuerit prouisum mediante clausula, Confito quod resignans habeat aliunde, &c. in dicta resignatione apposita videatur dictam resignationem ob defectum dictæ expressio- nis non posse dici nullam eo quod forma potest adimpleri per acquipollens quando habetur effectus à lege desideratus; quia fuit responsum quod dictum Concilium, ut pinguius provideret, ne clericici vilo tempore in mendicitatem inciderent, non solum disposuit, quod resignationes non admitterentur, nisi confito, quod resignans haberet aliunde vnde commodè viuere potest, sed vltius decreuit, quod in resignationibus mentio fieret, quod resignans fuerit promotus ad titulum beneficii, quod resignat, ad hoc ut vincularetur ab eo à quo resignatio erat admittenda, si ita videretur patrimonium resignantis, quod alias potuisset distrahere perinde atque fuisset vinculatum, si ad titulum illius fuisset ordinatus, vnde non potest dici quod mediante dicta clausula Confito, &c. fuerit intentioni dicti Concilij satisfactum, quia ex duobus requisitis non sufficit alterum adimpleuisse, l. cum hi, §. si Prætor, & ibi gloss. ff. de transact. l. si heredi plures, ff. de condit. institut. Dec. consil. 433. numer. 6. Sarnen in reg. de public. resignat. quest. 8. numer. 2. Put. decis. 193. lib. 1.

36. Et imò cum dictum Concilium ulterius etiam procedendo annullat resignationes aliter factas, si- que contineat decretum irritans non potuisset for- ma ab eo tradita per acquipollens adimpleri, sed debebat seruari ad vnguem, *Aldobr. consil. 92. nu- mer. 27. libr. primo*, cum aliis per *Marescot. var. reso- lut. libr. 2. capit. 38. numer. 10.* & in terminis dicti capituli, quod non possit adimpleri per acquipol- lens firmat ex sententia Sacre Congregationis Il- lustrissimorum Sacri Concilij Interpretum, quam refert ad extensum *Garz. loco proxime citato; numer. 193. Gonzal. vbi supra, numer. 35.* & fuit di- ctam in dicta Aretina Plebis coram Illustrissimo Cardi- nali Milino.

37. Non obstat quod Concilium non compre- hendit resignationes factas in manibus Papæ, quia hoc esset nimis restringere dispositionem dicti Concilij, quod loquitur generaliter de omnibus resignationibus, & propterea generaliter intelligi debet, maxime cum eadem ratio militet in omni- bus, nec subit causa dictæ restrictiæ, & quod lo- cum habeat etiam in resignationibus factis coram Papa, firmat *Garz. vbi supra numer. 193.*

Non obstat quod Constitutio Pij V. solum mandat apponi clausulam, Confitto, &c. quia non est correctoria decreti dicti Sacri Concilij, nec loquitur de beneficiis, ad quorum titulum resi- gnans est promotus.

Non obstat quod Papa in genere cogitare potue- rit, quod resignans esset promotus ad titulum be- neficij, quod resignat, quia Concilium, ut dictum est requirit pro forma quod fiat expressio dictæ qualitatibus, unde illa seruari debet ex allegatis, ultra quod Papa potuit etiam cogitare, quod resignans non esset promotus ad titulum illius beneficij eo ipso, quod sibi hoc non fuit expressum.

38. Non obstat quod saltem Canoniciatus reman- sit Sedi Apostolica affectus per appositionem ma- nus Pontificis, quia dicta affectio per appositio- nem manus non intrat quando resignatio est nulla, & per consequens beneficium vacat per obitum, & non per resignationem, *Achil. decis. 14. de resit. ffoliat. Rot. decis. 24 sub numer. 1. ut lit. pend. in non. et 419. part. 1. diuers. et decis. 570. numer. 8. vers. vel di- uersi cneniat, part. 1. in recent.*

Non obstat quod etiam quod resignatio sit nulla, tamen locus est affectioni, quando talis nullitas provenit culpa resignantis, *Garz. dict. tract. de bene- fic. part. 5. cap. 1. §. 2. numer. 170.* quia hoc procedit quando resignans est in culpa, quominus resignatio fortiaur effectum ob non implementum condi- tionis, nam tunc dicta conditio habetur pro im- pleta in præiudicium resignantis, & per conse- quens abdicatur Ius à resignante, & beneficium vacat in Curia, remanetque affectum, & reserua- tum, secus est quando resignatio fuit nulla de per se, & ex alia causa quam ob non implementum, tunc enim per huiusmodi resignationem non abdi- catur Ius à resignante, ut bene per eundem *Garz. part. undecima cap. tertio numer. 217.* vbi exemplum adducit in resignatione simonica, per quam non abdicatur Ius à resignante, etiam quod sit pura, & per consequens nec beneficium vacat, nec illud re- manet affectum, quia Papa non voluit prouidere, nisi in euentum in quem vacaret per resignatio- nem, & affectio non porrigitur ad vacationem di- uersam, ut in dict. decis. 570. numer. 8. part. prima in recent.

Vnde cum in casu de quo agitur resignatio non fuerit nulla ob non adimplementum, sed quia non fuit in ea seruata forma Concilij, merito non fuit Ius abdicatum à resignante, & per consequens Canoniciatus vacauit per obitum, & non per resigna- tionem, neque, ut dictum est, remanuit affectus ex allegatis. Hæc in dict. decis. ad alia transeamus.

39. In minorib. Ordin. constitutus non ligatur dispositione text. in dict. cap. 2. imò potest benefi- cium resignare, etiam si non habeat aliunde, quo viuere possit, ita *Flamin. dict. quest. 6. numer. 178. Azor. institut. moral. part. secunda libr. 7. cap. 20. quest. 7. Fr. Emman. tom. 2. cap. 15. numer. ultim. Ste- phan. Gratian. dict. cap. 159. a numer. 9. Cenall. quest. 561. numer. 26. Garcia dict. capit. 5. numer. 203. Paul. Comitol. respons. moral. libr. 6. quest. 34. numer. 4.*

40. In sacris vero constitutus non potest vllò mo- do beneficium resignare, etiam si ad illius titulum non fuerit promotus, nisi aliunde habeat, unde commodè viuere possit, sancit *Pius V. in Con- stitut. quæ incip. Quanta Ecclesiæ Dei*, ibi, sed nec horum vllus sacro Ordine mancipatus, nisi re- ligationem ingressurus valeat vllò modo beneficium, vel officium ecclesiasticum resignare, nisi aliunde ei sit, quo in vita possit commodè sustentari, quæ Constitutio, licet loquatur de resignationibus fac- tis coram Ordinario, habet tamen locum etiam in Curia, quia militat eadem ratio in proposito, prout de stylo Curia seruari testantur *Flamin. de resigna- tionib. lib. 3. quest. 14. numer. 3. et lib. 5. quest. ultim. numer. 176. Nicol. Garcia, dict. capit. 5. numer. 198.* quos refert, & sequitur *Alois. Ricci. dict. resolution. 27. in fine.*

41. In qua quidem Curia non admittitur resignatio alicuius in sacro constituti, nisi cum clausula, quod resignans aliunde habeat, unde commodè viuere possit, quæ clausula intelligitur de illa necessaria su- stentatione, quæ sine penuria sufficit, inspecta qua- litate personæ, & loci, ut fuisse in *Regia resolutum* dicit *Nicol. Garcia dict. cap. 5. numer. 207. et 208.* & in hoc plurimum tribuitur iudicij arbitrio, qui consi- derata qualitate personarum, locorum, & tempo- ris, iudicabit, ut per *Cenall. communium contra com- mun. quest. 561. a numer. 27. Menoch. de arbit. casu 216. numer. 12. et 13. Stephan. Gratian. dict. cap. 159. num. 15.*

42. Ex quibus colligo renuntiationem beneficij, ad cuius titulum, quis sacris fuit ordinatus, factam cum pensione sufficienti ad congruam sustentatio- nem non valere, nisi facta mentione, quod ad il- lius titulum fuit promotus: quia id traditum est pro forma, & indistincte annullatur resignatio aliter facta, ita decum esse tenet *Garcia dict. part. 2. cap. 5. numer. 215.* & refert etiam additio ad *Nauarr. consil. 4. de renunt. sequitur Regolin. de potestate Episcopi, cap. 26. §. 8. numer. 4.* & tenuit Rotam dict. Leodien. Quamuis contrarium teneant imò talem valere re- nuntiationem *Nauarr. dicto consil. 4. de renunt. in nouis.* sequuntur *Flamin. dict. libr. 2. quest. 6. numer. 41. Fr. Emman. tom. 2. summ. cap. 15. numer. 12. Campa- mill. dict. cap. 6. numer. 6.* ex ea scilicet ratione, quia tunc cessat finalis ratio, videlicet dedecoris cleri- calis, propter quam constat ex eo in textu Conci- lium vetuisse resignationem beneficij assignati in titulum cum suscepit Ordines; cessante enim causa finali, debet cessare & effectus, sicuti aliorum ductus auctoritatibus firmavit *Tiraquel. in tract. cessante causa, limit. 1. numer. primo*, & alij plures relati in libello de principis iuris litera C. num. undecimo.

Sed huic obiectioni ſatis reſponſum eſt ſupra in dict. decif. numer. 35.

43 Secundo colligo procedere in permutatione, quæ nulla eſt, non facta mentione, quod ad titulum beneficij permutati fuit ſacris Ordinatus, ex verbis Concil. dict. cap. 2. ibi, id vero beneficium reſignare non poſſit; reſignationis enim nomen ſimpliciter prolatum, complectitur illam quoque ex cauſa permutationis factam, Rebuff. ſuper reg. de infirmis reſign. gloſ. 4. numer. 1. & ſ. ac propterea regulam præcitatam de infirmis reſignantibus, & decedentibus infra viginti dies numerandos præſtito conſenſu vt inualidus ſit actus, habere etiam locum ſi ex cauſa permutationis fecerit, vt demonſtrant verba dictæ regulæ: & ſuccurrit ratio, quia, qui permutat reſignat, nam duo actus conſiderantur in permutatione, videlicet renuntiatio, & permutatio, vt inquit Boer. decif. 2. numer. 16. Ita tenent ac decifum referunt Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſ. 5. §. 10. à numer. 43. Steph. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 159. numer. 3. Reg. Romana apud Farin. decif. 614. in nouiſſ. Nicolau. Garcia, dict. cap. 5. numer. 218. & quod diſpoſitio Concilij habeat locum in permutatione, prout ſacra Congreg. declarauit 18. Iulij 1602. ait Stephan. Gratian. dict. cap. 159. num. 3. & in addit. ad decif. 189.

44 Per quam etiam dictum fuiſſe ait dict. numer. 3. quod permutans tacendo ordinationem, ac titulum tutus eſt in foro conſcientiæ, ſi illud, quod habuit ex cauſa permutationis, erat æquiualens, de quo etiam teſtatur Armendar. ubi ſupra num. 31.

45 Tertio colligo non procedere in priuationibus, & renuntiationibus inductis à iure, cum ſub dict. cap. 2. comprehendantur tantum reſignationes voluntariæ, prout decifum refert Nicol. Garcia dict. 5. numer. 219. & ſequent. Si tamen veniat priuandus per ſententiam beneficio, ad cuius titulum fuit ordinatus, eſt illi aliquid relinquendum vnde ſe alat, prout bene reſoluit Aloyſ. Ricci. in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 185. part. 1.

46 Quarto colligo, quod iurans reſignare beneficium, ad cuius titulum fuit promotus, vel procuratorem conſtituit ad reſignandum, & iurauit non reuocare, necum compelli minime poterit, vt cum effectu renuntiet, verum etiam procuratorem reuocare valebit, præmiſſa tamen abſolutione à iuramento, cuius quippe abſolutionis impetratio accedere debet, vt peccatum vitetur, non autem ad validandum actum reuocationis, cum citra abſolutionem ſit etiam valida reuocatio. Ita decifum referunt Flamin. dict. quæſt. 6. numer. 43. Nicol. Garcia dict. cap. 5. num. 232. in 2. declar. Armendar. dict. loco numer. 29. Azor. inſtit. moral. part. 2. lib. 7. capit. 25. quæſt. 6. Vgolin. dict. cap. 26. §. 8. ſub num. 4. Campanil. dict. cap. 6. numer. 4. Aloyſ. Ricci. in praxi fori eccleſ. reſol. 272. numer. 2.

47 Beneficium igitur ad cuius titulum eſt facta promotio ſi reſignare velit ordinatus exprimendum eſt ad illius titulum aſſumpſiſſe Ordines, vt oſtenſum eſt, qua declaratione facta caueat ſuperior ne ipſam admittat, niſi antea ſibi conſtiterit illum habere vnde poſſit commodè ſuſtentari, quo non perquiſito, ſi acceptauit illam, non dubitatur validam eſſe, ſed ipſe tenebitur eidem miniſtrare alimentis, eo quod non caret culpa, & ita ſæpe decifum fuiſſe ipſas declarationes afferentes referunt Flamin. de reſignation. libr. ſecundo, quæſtione ſext. poſt numer. 41. Aloyſ. Ricci. dict. reſolution. 272. numer. ſe-

cundo. Campanil. dict. capit. ſext. numer. tertio.

48 Quinto colligo fructus beneficij, ad cuius titulum fuit quis promotus, non poſſe hypothecari, nec obligari, quia ille, qui non poteſt bona alienare, nec etiam poteſt ea hypothecare, ſeu obligare, argum. l. vltim. Cod. de rebus alienis non alien. & quæ tradunt Pinel. in l. 1. C. de bonis mar. part. tertio, numer. decimo nono. D. Barboſa in l. 1. part. tertio numer. 39. ff. ſolutio mar. Rebello de obligat. iuſt. part. ſecunda libr. ſext. quæſtione tertio numer. decimo quinto.

49 Tanta eſt enim decoris clericalis vis, & auctoritas, vt fructus beneficij obligare ex conuentione non liceat, nec etiam in ſubſidium aliorum bonorum in cauſam iudicati capere, & in illis executionem fieri, ſi clericus egeat, ac petitam ſummam, qua ſe alit, excuſare non poſſit, Abb. in capit. cum olim, il ſecundo, numer. 5. de reſtitution. ſpoliat. Franch. in capit. reprehendiſſibilis poſt numer. 21. de appellation. laſ. in l. commodatus poſt numer. 2. ff. de re iudic. Gail. libr. primo obſervation. 117. numer. 9. Si enim miles, qui ſub armata militia ſtipendia meruit, condemnatus, eatenus quatenus facere poteſt, ſoluere cogitur, ex l. miles, ff. de re iudic. Sic & clerici iuxta gloſ. 2. in fine in dict. l. miles, cum militibus aſſimilentur in capit. 2. de poenis, lib. 6.

51 Et ideo clericus, qui iurauit ſe Titio ſoluturum mille cum peruenerit ad pinguiorum fortunam, & poſtmodum Episcopalem adeptus ſit dignitatem, non tenetur iam dictam perſoluere ſummam de fructibus Episcopatus, conſuluit Bald. conſil. 208. incip. ſuper prædicto, volum. 2.

Patrimonij ſub vocabulo quid veniat in præſenti materia.

52 Patrimonij vocabulo in hac re intelligitur, non ſolum quicquid ex patris bonis ſiſto obuenit, verum etiam omne id, quod aliunde & quauis ex cauſa, illi delatum eſt; ex ea ratione, quia ſatisfit intentioni Canonum, & Concilij vnde cumque habeat victum, ne mendicet: ita Campanil. in diuerſorio iuris Canonici rub. 8. cap. 4. numer. 1. Vgolin. de poteſtate Episcopii cap. 26. §. 9. numer. 3.

53 Qui enim beneficium eccleſiaſticum ſufficiens non habet, patrimonium ſaltem idoneum habere debet, ad cuius titulum non omnis ordinandus eſt, niſi diſpenſatio episcopalis præcedat, per verba Concil. Tridentin. ſeſſ. 21. de reſ. cap. 2. ibi, patrimonium vero, vel penſionem obtinentes ordinari poſt hac non poſſint; nec ſemper conuenit hanc diſpenſationem elargiri, ſed ex cauſa, prout eiſdem Concilij verba clare demonſtrant, ibi niſi illi quos Episcopus iudicauerit aſſumendos pro neceſſitate, vel commoditate Eccleſiarum ſuarum; quare cum Concilium illic permittat Episcopis facultatem diſpenſandi cum aliqua prædictarum cauſarum, ſi illa deſt, ſublata debet eſſe prædicta poteſtas per reg. cum ceſſante de appellat. & firmat in propriis terminis Nauar. conſil. 14. numer. 2. de tempor. ordin. in nou. ubi refert ſe Pintia vidiffe negatam cuidam facultatem aſcendendi ad Subdiaconatum, ob defectum tituli beneficiæ, tamen habuiſſet patrimonium trium millium ſcutorum.

54 Quantitas patrimonij ad cuius titulum Ordina-

nem sacrum, quis suscepturus est, debet esse tanta, ut fructibus inde perceptis sustentari honeste ipse possit, ut insinuat *Concil. Tridentin.* cap. 2. ut supra a num. 8. circa beneficii valorem ad cuius titulum quis ordinari debeat, dictum est & semper arbitrio prudentis hoc relinquerem, de quo consule *Menoch. de arbitr. casu 380. v. golin. de potestate Episcopi cap. 26. §. 12. in princip. Jacob. de Grassis consil. 4. de temporib. ordinat. volum. 1. & de arbitr. Confess. lib. 2. cap. 49. Aloys. Rice. in praxi fori ecclesiast. dict. resolut. 271.*

55 Patrimonium super re immobili constitui debet, nam si super rebus mobilibus constituitur non esset satisfactum menti *Concil. Tridentin.* cum res mobiles facile vel extinguantur, vel consumantur: ita *Nauar. consil. 34. de temporib. ordinat. Azor. institut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 4. quest. 7. Grassis consil. 4. de tempor. ordinat. tom. 1. v. golin. dict. cap. 26. §. 10. num. 1. Aloys. Ricci. in praxi fori ecclesiastici decis. 315. in 1. edit. & resolut. 273. in 2. edit.* ubi etiam refert dictum non esse admittendum ad Ordinem sacrum, qui non habet patrimonium sufficiens si promissionem habuit de aliquo, quod suppleret, id quod de erat.

56 Ad titulum donationis alicuius potest quis ordinari, si ita Episcopus iudicauerit assumendum pro necessitate, vel utilitate Ecclesie, si donatio sit realiter vera, & non ficta, quae deinceps absque Episcopi licentia alienari non possit, donec beneficium sufficiens adeptus sit, vel aliunde habeat unde vivere possit: ita decisum referunt *Zech. de rebus ecclesiasticis cap. de clericis sub num. 3. vers. 84. Campanill. dict. 8. cap. numer. 3. Nicol. Garcia de benef. part. 2. cap. 5. num. 79.*

57 Ordinatus cum patrimonio procedente ex donatione ficta, quando scilicet inter ipsos donatorem, & donatarium dictum est illam fieri pro forma, & ad apparentiam, non manet securus in conscientia, imò reuera tanquam ordinatus sine titulo, incurritur poenam suspensionis positam contra ordinatum sine illo, per *Constit. Sixti V. contra clericos male promotos, & docent. v. nald. in Candel. aureo in explicatione dict. Constit. notab. 14. spin. in speculo testamen. gloss. 18. num. 85. Petr. de Ledesma in summ. tom. 1. de sacram. Ordinis, cap. 7. conclus. 6. difficult. 5. Carrill. in itinere ordinandorum sect. 2. cap. 2. num. 17. Viquez part. 3. tom. 3. diffut. 243. in fine.*

58 Vbi ait graue peccatum esse si ficto patrimonio vel beneficio ordinetur.

59 Si tamen pactum, & conditio in patrimonio ad sit de illo reddendo, cum ordinatus habuerit beneficium sufficiens, vel alias, unde vivere possit, nulla incurritur suspensio, cum non sit contra mentem, & dispositionem *Concil. Tridentin. in dict. cap. 2. prout resoluit Nicolaus Garcia dict. capit. 5. numer. 169.*

60 Vtrum autem habere dicatur patrimonium filius, qui amplum expectat ex bonis paternis maternis: & videtur dicendum quod sic; cum enim vivente patre quodammodo dominus videatur, §. *hac autem; & necessarij, ubi gloss. institut. de heredum qualitate: & astutim patris, astutim filij existimetur gloss. in l. 2. C. qui etate lib. 10. Alex. in l. suis, ff. de liberis, & posth. ubi Aleciat. numer. 10. dicit quod validum est argumentum, pater est dives, ergo & filius, de quo etiam *Flamin. de resignat. lib. 2. quest. 6. numer. 33. cum sequenti*, quibus fundamentis posse quem ordinari absque patrimonio, si ha-*

beat patrem diuitem, resoluit *Surdus de alimentis, tit. 7. quest. 37. numer. 2.* Sed contrariam opinionem veriorum ducio: imò ordinandum non esse, quamvis haberet patrem diuitem, nihil assignantem pro victu, & portione, quia *Concil. dict. loco*, vult patrimonium verè obtineri, & non fictè, & ita melius hanc partem tenent *Flamin. dict. quest. 6. numer. 28. v. golin. dict. cap. 26. §. 9. numer. 3. Campanill. dict. rubric. 8. cap. 5. num. 3.*

61 Quamvis donatio inter patrem, & filium inualida sit, iuxta vulgaria iura, potest pater donare filio quod ad patrimonium sat sit, & donatio valebit, prout resoluit *Flamin. dict. quest. 6. num. 9. v. golin. dict. §. 9. numer. 4.*

62 Melioratio enim facta filio pro suscipiendis Ordinibus, etiam non interveniente traditione, erit irreuocabilis, iuxta l. 17. *Tauri*, quae nunc est, l. 1. tit. 6. lib. 5. nona recopil. in ea etenim veratur causa onerosa cum Episcopo, qui alias non ordinaret, nec de suo aleret, & sic post sacros Ordines susceptos, à parentibus reuocari non potest: ita *Com. in cap. Reynald. de testamentis, §. 2. numer. 7. Cifuentes, dict. l. 17. Tauri numer. 1. ubi Tides numer. 81. & 82. Luendan. respons. 17. in fine, Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 15. numer. 8. Gutier. practica lib. 2. quest. 65. numer. 7. Matienf. dict. l. 1. gloss. 9. numer. 8. Azueved. in l. 10. numer. 31. tit. 6. lib. 5. recopil. Steph. Gratian. cap. 159. numer. 29. Campan. dict. rub. 9. cap. 6. numer. 10. in fine.*

63 Si filius velit promoueri, parenque nolit iustum ei patrimonium constituere: potest filius genitorem constringere iuris remediis, ut illud sibi assignet. Confirmatur ex eo quia argumentare licet à matrimonio carnali ad spirituale per cap. inter corporalia de translat. *Præ l. l. sancimus, C. de sacros. Eccles. cum citatur in libello de principis iuris, lit. A, num. 188.* Sed cum uxorem ducere intendit, illum potest cogere, ut sibi constituat donationem propter nuptias in dotis recompensam, l. final. *C. de dotis promiss. Gulielm. Benedict. in cap. Reynautius, verbo dotem, quam ei dederat, ergo similiter poterit cogi, ut donationem faciat filio suo pro Ordinibus suscipiendis, & suo matrimonio spirituali: ita hanc opinionem tenent Luendan. respons. 17. numer. 4. Sanch. de matrim. lib. 4. diff. 26. sub num. 7. Campanill. dict. rub. 8. capit. 5. num. 14. latè Marc. Anton. Genues. in practica, Ecclesiastica, quest. 624.*

64 Quæstio est in hac materia satis controuersa, vtrum donatio pro suscipiendis Ordinibus filio simpliciter facta conferri debeat, seu imputari in legitimam: partem negatiuam in hac quæstione semper libenter amplexus fui, ex eo quia huiusmodi bona non erant liberè assignata, ut de illis posset ad libitum disponere, quod requiritur in legitima, *Crauet. consil. 136. incip. de anno.*

65 Tum quia huiusmodi bona sunt data loco alimentorum, & ad supportanda onera matrimonij spiritualis, cum certum sit fructus filio datos loco alimentorum, & ad supportanda onera matrimonij, quia pauper, & non habet aliunde, unde se aliat, non esse conferendos, ut per *Gama. Licit. decis. 140. num. 3. & decis. 164. & decis. 310. numer. 13. Surd. de alim. tit. 8. quæstione 57. numer. 2. & tit. 9. quæstione 34. in princip. Al. olim. de instit. tract. 2. diffut. 308. vers. Gama. Thom. Palasc. allegat. iuris tom. 1. alleg. 59. nu. 10.*

66 Sic etiam cum huiusmodi bona donata pro suscipiendis Ordinibus non possint vendi, nec alienari, sequitur, quod non debent conferri, prout

in expenſis factis pro doctorando filio reſoluunt Perez l. 8. tit. 2. lib. 1. pag. 48. & tit. 7. lib. 5. Ordinarum. pag. 206. Rebuff. de priuilegiis ſcholarium priuileg. 55. numer. 3. Valaſc. de parit. cap. 13. numer. 175. Bonacina de contradiſtibus, diſput. 3. quaſt. 6. puncto 6. §. unico, numer. 17.

67 Et in datis pro ingredienda militiſia reſoluunt idem Valaſc. diſt. cap. 13. numer. 60. & 61. & plures relati à Flores de Mens ad Gam. deciſ. 140. in princip.

68 Et in datis ad conſequendam dignitatem firmanant Rebuff. priuileg. 55. numer. 1. & in expenſis factis à patre, vt filius nanciſceretur aliquod beneficium eccleſiaſticum tenent Gutier. practice. libr. 2. quaſt. 65. numer. 10. Marc. Anton. Genuenſ. in practice. eccleſiaſt. quaſt. 657.

69 Quare fortiſſimi ratione idem tenendum eſt in donatis pro ſuſcipiendis Ordinibus, quæ nullo modo in legitimam eſſe imputanda tenent Anton. Gomez l. 29. Tauri numer. 21. vbi Telo numer. 16. & Valaſc. de Auenan. gloſ. 3. numer. 8. Duen. regul. 222. numer. 3. Garcia regul. 95. numer. 6. Polidor. Ripa obſeruat. 234. Roj. de ſucceſſionib. capit. 7. à numer. 46. Argued. l. 10. numer. 29. & 30. tit. 6. libr. 5. noua recopil. Matienſ. l. 3. gloſ. 2. numer. 14. tit. 8. eodem lib. ſpin. in ſpeculo teſtament. gloſ. 18. à numer. 66. Quintanaduen. eccleſiaſticon. part. 2. libr. 3. ad finem, Aloyſ. Ricci. in praxi ſoci eccleſiaſtici, deciſ. 594. in 1. edit. & reſolut. 522. in 2. edit. Cenall. communium contra communes, quaſt. 682. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 159. à numer. 31. Mendez de Caſtro, in l. cum oportet, numer. 165. C. de bonis, quæ liberis, C. l. Pereira in l. ſi curatorem, verbo Leſis, numer. 103. & 132. & quaſtionum forenſ. in commentar. ad §. Sed hæc, part. 2. numer. 48. verſ. ex quo inſtit. de inoffic. teſtam. Campanil. in diuerſ. iuris Canonici, rub. 8. capi. 6. numer. 11.

70 Quamuis contrarium, imo donationem pro ſuſcipiendis Ordinibus filio ſimpliciter factam conferri debere, ſeu imputari in legitimam teneant infra citandi, ex eo tantum fundamento, quod ſcilicet donatum filio non conſumitur in adptione Ordinum: ſed datur, vt illud poſt ſuſceptos Ordines habeat ob ipſius alimenta, & congruam in eo ſtatu ſuſtentionem, & quamuis non ſit alienabile, eſt tamen tranſmiſſibile ad hæredes; cui fundamento facile reſpondendum eſt, quod huiusmodi bona ſic donata ſuccedunt loco alimentorum, ne ſcilicet ordinandus egeat, prout inſinuat Concil. Tridentin. in diſt. cap. 2. & ita non ſunt conferenda, prout fatentur Doctores, nemine diſcrepante, & nihil intereſt, quod ſint tranſmiſſibilia ad hæredes, cum hoc in præſenti caſu non requiratur, ſed ſolum ſufficiat, quod non poſſint alienari, quia iura, quæ id requirunt habent locum, quando res non poſſent alienari ex prohibitione inſerta in ipſa re, at vero in noſtro caſu huiusmodi bona non poſſunt alienari ex prohibitione ipſius rei, ſed perſona, quæ quidem incapax eſt tranſmittendi, & alienandi, cum in ipſis conſiſtant alimenta ſua, & ideo non eſt tuta, nec iuri conſona, aut æquitati reſpondens opinio hæc contraria, quam ſequuntur Cou. in cap. Reynaldus de teſtam. §. 2. numer. 7. Ayora de partitionib. part. ſecunda, quaſtione 13. Auenan. reſponſ. 17. Perez l. 4. tit. 12. lib. 3. Ordinarum. Fr. Emman. in ſumm. tom. 2. cap. 15. numer. 8. Salzed. ad Bernard. capit. 18. numer. 16. Petr. de Ledefma in ſumm. part. prima de ſacrament. ordinis, cap. 7. conſuſ. 6. ad finem, Monoch. de ſucceſſionum creat. lib. 3. §. 22. limit. 17. numer. 44. Gutier. practice. libr. 2. quaſt. 65. Molin.

de inſtit. tract. 2. diſput. 238. & diſput. 241. ad finem, Nicolaus Garcia, diſt. cap. 5. numer. 159. Valaſc. de parit. cap. 13. numer. 77. cum ſequentib. Marc. Anton. Genuenſ. in practice. eccleſiaſtici, quaſt. 625. Prolin. de poteſtate Episcopii, cap. 26. §. 9. in fine.

71 Patrimonium hoc ſuper rem certam conſtituendum eſt, itaut ſciri debeat, an ad ſuſtentionem clericum ſufficiens ſit, vt tenet Concil. Tridentin. diſt. capit. 2. Sed ſi res incerta ſit, id ſciri minime poteſt, vt per ſe patens eſt: vnde nullus poteſt promoueri ex indultia ſua, vel honeſto labore, quod ſit Muſicus, Magiſter Grammaticæ, Pictor, aut alterius licite profeſſionis, ex qua tantum quærit, quod ſit ſufficiens ad ſuſtentionem vitæ, ita deciſum reſerunt Armend. in addit. ad recopil. legum N. uarræ lib. 1. tit. 8. l. 1. de patrimon. clericorum, numer. 18. Nicol. Garcia, diſt. cap. 5. numer. 126.

72 Sic etiam non poterit qui ordinari ad titulum literaturæ, quantumcumque ſit literis gradu, & collegio inſignis, prout tenent Salzed. diſt. capit. 18. numer. 7. Marc. Anton. Genuenſ. in praxi Archiep. Neapol. cap. 81. numer. 1. Petr. de Ledefma diſt. cap. 7. ante ultimam conſuſ. Fr. Emman. diſt. capit. 5. numer. 128. vbi reſert ita cenſuiſſe Sacram Congregat. In Concil. Viſibonen. decretum fuit promouendos ad titulum literaturæ, iuſſit Sanctiſſimus deſeri, & dicitur daturum Breue Card. Portugalia, vt ſolos Doctores in iure Canonico, vel Theologia poſſit ipſe Cardinalis præuio examine à ſe facto promouere ad ſacros Ordines ad hunc titulum literaturæ in qua re ſuam grauatur conſcientiam. Sed his non obſtantibus veriorem opinionem eſſe putarunt ſas eſſe ad ſacros Ordines aſſumere virum literis inſignem, & collegio illuſtri coopratum, vel gradu licentiatuæ ornatum, honeſtiſque moribus probatum, quamuis titulo careant, quia habet vnde ſe poſſit ſuſtentari, ac loco patrimonij, ſiue beneficii, illi eſt titulus, quo ſine dedecore decenter viuat, & facile valeat beneficium, ac dignitates obtinere; & ita hanc opinionem tenet, & ſecundum illam iuriſperitos, ac Theologos doctos conſultos reſpondiſſe reſert Henric. in ſumm. libr. 10. capit. 17. §. 4. in comm. litera G. Vega in ſumm. part. prima, capit. 57. caſu 1. Fr. Emman. diſt. capit. decimo quinto, numer. 15. Gonzalez ad regul. 8. Cancellaria, gloſ. 4. numer. 36. vbi dicit ita conſueuiſſe, Campanil. diſt. rub. 8. cap. 4. numer. 6. Attamen primum verius ipſa Concilij conſtitutio aperte inſinuat ſeſſ. 21. de reformat. capit. 2. dicens, ne quis deinceps clericus ſecularis quamuis alias ſit idoneus moribus, ſcientia, & arte ad ſacros Ordines promouetur, niſi prius legitime conſlet cum beneficio eccleſiaſticum, quod ſibi ad victum honeſte ſufficiat pacifice poſſidere, quibus verbis tota tollitur dubitatio, & ego agnouit familiariter virum inſignem in hac Curia etiam in Hiſpania habentem annuam penſionem triginta ducatorum auri de Camera, quem Illuſtriſſ. Vrbis Vicarius ad titulum literaturæ Ordinare non iuſſit propter dicta Concilij expreſſa verba, quæ vt reſpondit, id non permittunt.

73 Ille autem qui beneficium non retinet, nec patrimonium, aut donationem, poteſt cum penuria Sacerdotum exiſtit, ad ſacros Ordines promoueri, dummodo addit, qui ei ſpondeat neceſſaria ſubminiſtraturum: ita per ſacram Congreg. deciſum eſſe reſerunt Flamin. de reſign. lib. 2. quaſt. 6. numer. 11. Armend. diſt. loc. num. 2. & 30. Campanil. d. cap. 4. num. 6.

74 Ad titulum pensionis Ordine sacro initiari quis potest, ut tenet *Concil. Tridentin. dist. capit. 2.* dummodo ad honeste ipsum sustentandum sufficiens sit, prout de beneficio, & de patrimonio supra dixi, & resoluit *Regolin. dist. capit. decimo sext. §. 14.* ad huiusmodi tamen pensionis ecclesiastica titulum ordinari non possunt, nisi illi, quos Episcopus iudicauerit alimendos pro necessitate, vel utilitate Ecclesiarum suarum, iuxta *dist. capit. 2.* prout decisum testatur *Armen. dist. loco numer. 3.* ubi numer. 4. refert non expedire, ut ad titulum patrimonij quis ad sacros Ordines promouetur, nisi certi fructus ad honestam promouendi sustentationem sufficienter super certis redditibus fuerint in forma legitima, & valida assignati.

75 Bona hæc, ad quorum titulum fuit, quis ordinatus, alienari non possunt sine licentia Episcopi, ut habetur in *dist. capit. 2.* ibi, atque deinceps sine licentia episcopali alienari, aut extinguere, vel remitti nullatenus possit; quæ verba inducunt nullitatem actus ipso iure, propter aduerbium illud, nullatenus, quod tollit omnem potentiam alienandi, ex *gloss. in Clem. 1. verbo nullatenus, de sequest. possess.*

76 Et resolunt *Grat. discept. forens. cap. 159. numer. 18. Cenall. communium contra communes quest. 527. numer. 10. & quest. 900. numer. 5. Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloss. ultim. numer. 65. Sanchez. de matrim. lib. 6. disp. 32. numer. 7.*

77 Etego ipse refero alios quamplures in dictione 192. num. 4. quo fundamento liquido constare alienationem patrimonij, aut extinctionem pensionis subsequenter promotionem, esse inuaidam ipso iure concludunt *Nau. consil. 17. numer. 2. & 4. & consil. 21. numer. 2. de temporib. ordinat. in nouis, Flam. dist. quest. 5. numer. 1. & 35. Campanill. dist. rub. 8. cap. 6. num. 8.*

78 Et quoniam alienatio nomen generale est & complectitur alienationem quacumque ratione factam, cap. nulli licet, de rebus Ecclesie non alien. ultim. C. de rebus alienis non alien. igitur amplia primo, ut procedat etiam in venditione. Quamvis autem non defuerint, qui contrarium asserere ausi fuissent ob *gloss.* quæ illum vendere posse absolute responderet in cap. tuis quæ iomb. verbo congrue, in fin. de prebend. prout sunt multi relati à *Cenall. quest. 527. numer. 1.* tanquam rem habere ipsam videatur, dum pretium habet, ex sententia *Caj in l. quia pretio ff. de usufructu*, tamen verior est prima resolutio, cum huiusmodi patrimonium expresse fuerit assignatum in titulum, nulla habenda est consideratio illius rationis, quod pretium succedat loco rei, eo quod facilius consumitur pretium, quam res immobilis, cum pecunia sit inter res, quæ seruando nequeunt conseruari, l. 1. §. sui quæsitum ff. ad Trebell. & nostram sententiam hoc fundamento post alios, quos citat, tenet *Campanill. dist. rub. 8. capit. 6. numer. 7.*

79 Secundo amplia in promissione de vendendo, quæ appellatione alienationis continetur, vide *Tiraq. de retractat. tit. 2. ad finem numer. 30. Bellac. tom. 2. commun. opinion. lib. 9. tit. 34. num. 339. pag. 583. Menoch. consil. 1. numer. 230. Valasc. consult. 77. numer. 7. D. Barbosa in l. ff. soluto matrim. par. 3. num. 57. Cald. Pereira de extinctione emphit. cap. 3. numer. 36. & cap. 16. numer. 84. & de emptione, cap. 8. numer. 5. & cap. 13. numer. 11. Stephan. Gratian. discept. forensium, cap. 115. numer. 15.*

80 Tercio amplia in transactione, si patrimonium dimittat, ex resolutis per *Cal. Pereira de resolutione Emphiteusis cap. 9. numer. 36.*

81 Quarto amplia in diuisione ipsius patrimonij ex citatis à *Gama Lusitania decif. 300. numer. 4. Valasc. consult. 53. numer. 4.*

82 Quia prohibitus vendere censetur prohibitus diuidere ex *Tiraquell. ad leges comm. gloss. 5. num. 216.*

83 Quinto amplia in permutatione, quia prohibitus alienare non potest permutare, *Tiraquell. de retract. lig. §. 1. gloss. 14. numer. 30. Cal. Pereira de emptione, cap. 8. numer. 26. & 27. & in nostris terminis Stephan. Gratian. dist. cap. 159. numer. 3. Gonzalez ad regul. 8. Cancellaria, gloss. 5. §. 10. numer. 53. cum sequenti Farinac. in Rot. Roman. decif. 614. in nouissimis.*

84 Sexto amplia in datione in solutum, ex citatis per *Tiraquell. de retract. lig. §. 1. gloss. 14. numer. 2. Menoch. de arbit. cap. 171. numer. 51. Vin. tom. 2. communium opin. lib. 8. tit. 27. numer. 29. vers. & quia, & lib. 4. tit. 26. numer. 155. vers. 2. Mascard. de probat. consil. 1142. numer. 14. Gutier. practice. lib. 2. quest. 157. Cald. de resolutione emphyteusis cap. 5. numer. 47. & de empt. cap. 8. num. 26.*

85 Septimo amplia in hypotheca, prout resoluit *Aloys. Ricci. in decisionibus Curie Archiepiscop. Neapolit. decif. 212. part. 2.*

86 Qui enim non potest alienare, nec etiam poterit hypothecare, seu obligare, prout ex l. ultim. C. de rebus alienis non alienandis, resolunt *Pinel. in l. 1. C. de bonis maternis part. 3. numer. 19. D. Barbosa in l. 1. ff. soluto matrim. part. 3. numer. 39. Rebell. de obligat. iustitia, part. 2. lib. 6. quest. 3. numer. 15.*

87 Octauo amplia, ut non tantum huiusmodi patrimonium alienari prohibeatur, sed nec præscribi tempore ordinario, prout supremo Lusitanie Senatu iudicatum fuisse refert *Melech. Phælos eiusdem senatus dec. 19. num. 12. tom. 1.*

88 Questio est in hac materia, an valeat alienatio, seu renuntiatio patrimonij, ad cuius titulum, quis sacris fuit ordinatus, facta sine licentia Episcopi, si tunc habet beneficium, seu alias vnde commodè viuere possit: in qua questione videtur respondendum prædictam Episcopi licentiam, in euentu de quo agitur necessariam non esse, nam *Concil. dist. capit. 2.* solum statuit, quod deinceps sine licentia Episcopi patrimonium alienari non possit, donec aliunde habeat, vnde viueret; atque adeo cum aliunde habeat, non videtur prohibita talis alienatio, cum dictio illa, donec, sit restrictiua temporis, habeatque naturam suspensiuam, ex notatis per *Cassano in consuetud. Burgundie rub. 6. §. 6. numer. 8. pag. 219. Menoch. consil. 151. numer. 40. & consil. 166. numer. 1. Surd. consil. 186. numer. 15. & consil. 319. numer. 16. Cenall. quest. 806. numer. 35. Bertaz. de clausul. instrum. claus. 15. gloss. 4. numer. 1.*

89 Deinde prædicta dictio, donec, habet in se temporis reuolutionem, & intercapedinem, itaut dato beneficio, vel alio, ex quo promotus ad Ordines sacros viuere commodè possit, alienare non prohibeatur patrimonium ad cuius titulum fuit ordinatus, nec ad hoc requiri licentiam Episcopi, tenent *Flamin. dist. questione sexti, numer. 16. Cenall. quest. 527. numer. 8. & quest. 561. a numer. 22. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 159. numer. 14. Azor. institut. moral. part. 2. libr. 3. cap. 4. quest. 3. Nicol. Garcia dist. cap. 5. num. 186.*

70 Licet hæc opinio recepta ſit, contraria tamen validioribus nitiſur fundamentis, nec illis deſtituta apud me eſt, ex eo quia ſi huiusmodi ordinatus, dum habet victum aliunde, poſſet ſine licentia Episcopi patrimonium alienare, & victu carens, nec cum licentia illud poſſet diſtrahere, nullius eſſent effectus verba illa *diſt. capit. ſecundi*, ſine licentia Episcopi, imo fruſtratoriæ addita diceremus, contra vulgare axioma, quod in legibus nullum verbum iudicatur ſuperfluum, & merito hanc opinionem tenent *Quintan. eccleſiaſt. libr. tertio, numer. 72. Cened. pract. & canon. queſt. libr. primo, queſtione undecima, numer. 9. Vgolin. diſt. capit. vigeſimo ſexti. §. 13. numer. 4.* dicens patrimonium alienari non poſſe, nec valere alienationem, ſine Episcopi licentia, etiamſi tunc haberet unde ſe ſuſtentare poſſet, niſi ubi notorium eſſet ſufficiens eſſe, tunc enim ſine Episcopi licentia alienationem fieri poſſe cenſet, licet tutius erit, vtis in quem alienatio facta eſt cum licentia Episcopi id habeat, ſi enim contingeret profundere, quod deinceps acquiſiuit clericus admitteretur ad patrimonium prius habitum, indiſtincte tamen ſequitur *Camp. diſt. rubr. 8. capit. vltim. numer. 9. verſ. & obuiam*, prope finem, ubi pro declaratione verborum Concilij dicit duo eſſe concurrentia in patrimonij alienatione, alterum quod alia res ſubtogetur pro decenti victu, alterum quod Episcopus cognoscat, & comperto ita eſſe aſſentiat: explicationem igitur illorum verborum (atque illa deinceps ſine licentia Episcopi alienari) ita eſſe faciendam dicit, atque illa deinceps etiam cum licentia Episcopi alienari, &c. vel non poſſint ſine licentia donec, &c. cum duæ negationes aſſerunt voluerit dicere Concilium, vt poſſint cum licentia, quando beneficium eccleſiaſticum, &c. nam dictio illa, donec, reſtringit vique ad illud tempus, ergo eo elapſo permittit ex tunc. ſingulari in l. generaliter, ff. de decurſion.

91 Bona patrimonij, ad cuius titulum fuit quis Ordinatus, habent priuilegia, quæ conceduntur à iure bonis eccleſiaſticis, ita poſt *Bal. & Deci. ſtephan. Gratian. diſcept. forenſ. capit. 159. numer. 27. Menich. remed. 15. recap. numer. 21.* & ſaltem interim, quod non extinguitur per adptionem beneficij eccleſiaſtici *Cenal. quaſt. 527. numer. 4. Azuſedo l. 1. numer. 9. tit. 4. libr. 1. noua recop. ſpin. diſt. gloſ. 18. numer. 72.* quos refert, & ſequitur *Cened. pract. queſtion. libr. 1. queſt. 11. numer. 9.* teneri tamen clericum de eis ſoluere decimam reſoluit *Aloſ. Riſci. in praxi fori eccleſiaſt. decif. 605. in 1. edit. & reſoluit. 529. in 2. edit.* non tamen pro collectis eſſe obligata late probat *Mar. Antonin. variar. reſolution. libr. 1. reſoluit. 88.*

S V M M A R I V M.

- 1 Sixtus V. quas pœnas imponat contra promouentes aliquem ad ſacros Ordines ſine titulo oſtenditur.
- 2 Clemens VII. Sixti V. Conſtit. reſtrinxit, & reduxit ad terminus iuris communis, ac Conſtit. Pij II. & Concil. Trid.
- 3 Ordinantes ſine titulo de iure tenentur providere ordinato de ſufficienti beneficio, illique interea ſubminiſtrare viſa neceſſaria.
- 4 Etiamſi Ordinatus haberet patrem diuitem, qui nihil illi aſſignauit pro victu, aut ſua portione.
- 5 Pater viuens ſilium alere conſtringitur.

6 Filius poteſt patrem compellere ad ſibi præſtandos ſumptus & expenſas in ſtudio.

7 Pater tenetur ſilio omnes expenſas uſque ad gradus adptionem ſubminiſtrare, qui de eius licentia incipit poſterioribus Muſis operam nauare.

8 Expenſæ cauſa ſtudy factæ veniunt appellatione alimenterum.

9 L. de bonis, ff. de Carbon. edicto, & l. legatis, ff. de alim. & cib. legatis componuntur.

10 Episcopus tenetur ordinato à ſe ſine titulo conferre beneficium, atque interdum alimenta elargiri, etiamſi talis ordinatus haberet patrem diuitem, qui poſſet iuſte alimenta denegare.

11 Episcopus tenetur providere illi, cuius titulum ad quem promotus fuit, chaſmate, vel alluione perijt.

12 Pater qui patrimonium ſilio aſſignauit tenetur de altero providere ſi primum conſumpſit ſilium.

13 Pater qui dotem ſilia conſtituit, ſi illa amittatur, tenetur aliam iterum ei conſtituere.

14 Episcopus beneficium pro patrimonio alicui concedens, & ad illius titulum ordinans, ſi poſtea euineatur an de altero tenetur providere? diſcutitur.

15 Donatarius aduerſus donatorem de euicitione agere non poteſt.

16 Donator tenetur de euicitione, ſi expreſſe promittat ſe velle de illa teneri.

17 Donata bona, vt qui ad ſacros Ordines promouetur dicuntur quaſi quædam ſpiritalis merces, & præmium pro ſeruiſijs exhibendis.

18 Donatio ob cauſam inſinuari non debet.

19 Donatio cauſa dotis, vel contemplatione matrimonij non inſinuatur, nec ex cauſa ingratiſtudinis reuocatur.

20 Episcopus tenetur ſupplere titulum ordinato habenti illum, ſed non ſufficientem.

21 Capitulum ſede vacante, vel eius vicarius literas dimiſſorias concedens ad Ordines ſacros non habet, unde viuere, tenetur illi providere prout Episcopus.

22 Episcopus tenetur providere Ordinatio à ſe ſine titulo, quamvis illum ſolum promiſiſſet ad Ordinem Diaconatus, vel Presbyteratus, ſi antea ſine illo promotus fuerat.

23 Episcopo promouente mortuus tenetur eius ſucceſſor, aut ſede vacante Capitulum, ſi tali promotioni non reſtitit.

24 Pœna qua incurritur ab ordinato ſine titulo.

25 Concil. Tridentin. ſeſſ. 21. de reformat. cap. ſecundo ſecundum primam opinionem immouat pœnas capit. neminem, & cap. ſanctorum 70. diſtinct. & cap. cum ſecundum, de præbend. cum diſtinctione.

26 Immouat, nulla ſecundam opinionem, pœnam ſuſpenſionis, de qua in diſt. cap. neminem, & in diſt. capit. ſanctorum.

27 Immouat tandem, ſecundum tertiam & receptam opinionem, pœnam diſt. cap. cum ſecundum.

28 Suſpenſus fieret ordinatus ab Ordine ſuſcepto, & ordinato à collatione per triennium ſi conueniant ſuper non petendis poſtea alimentis, vel rebus donatis pro titulo ſuorum Ordinum.

29 Cap. pen. de ſimonis, & cap. per tuas cod. tit. intelliguntur.

30 Ordinatus cum pacto, & conditione de reddendo patrimonio ſibi donato non incurrit ullam pœnam, ſeu ſuſpenſionem.

31 Donans patrimonium alicui recte poteſt opponere conditionem de reddendo cum ordinatus habuerit beneficium ſufficiens, vel alias unde viuere poſſit.

32. Patrimonium post ordinationem dans vel alienans, quammis peccet mortaliter, & castigari possit per Episcopum, nullam incurrit suspensionem.

33. Religiosi, siue clerici Regulares, more Regularium in communis viventes, qui nunquam, seu non nisi ad certum tempus professionem emittunt, si ante professionem se faciunt promovere ad Ordines sacros absque titulo beneficii ecclesiastici, seu patrimonii, fiunt suspensi ipso iure ab executione Ordinum, & si in illis ministrant, irregularem incurrun.

34. Excipiuntur Patres Societatis Iesu.

EPISCOPVS ALIQVEM
sine titulo promovens, & sic
promotus, quas penas
incurrat.

ALLEGATIO XX.

1. **S**. Sixtus 7. felix memoriae in sua constitutione, quam edidit contra clericos male promotos, de qua alibi dixi, ordinatorem sine patrimonio à collatione quorumcunque Ordinum, atque etiam ipsius tonsurae, & ab executione omnium munerum Pontificalium, eo ipso suspensum, atque ab ingressu Ecclesiae interdictum declarat, & promotum ab executione, ministerio, & exercitio Ordinum susceptorum, & ab omni spe, & facultate ascendendi ad alios superiores, perpetuo suspensum pronuntiat.

2. Postea vero Clem. VIII. anno Incarnationis Domini 1595. pridie kalend. Martij Pontificatus sui anno quinto, qui à natiuitate Domini est 1596. Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostol. potestatis plenitudine, sua perpetuo valitura Constitutione, supradictam Constitutionem Sixti 7. ad terminos sacrorum Canonum, ac Constitut. Pij Papa 11. quae incip. Cum ex sacrorum, & ad dispositionem decretorum s. Concil. Trid. restrinxit, & reduxit: necnon censuras, & penas in eadem Sixti Constitutione contra quoscunque (praeterquam contra simoniace ordinantes, & ordinatos, infictas, quas voluit in suo robore permanere) moderatur, & aboleuit, quam Constitutionem Clem. adducit sayr. de censuris, lib. 4. cap. 17. ad finem, & de ea meminerunt Fr. Eyman. quaest. regul. tom. 1. quaest. 20. ar. 13. Gonz. gl. ad reg. 8. Cancell. glof. 15. num. 128. & post P. Sot. Nicol. Garcia de beneficij par. 2. cap. 5. num. 70. Quare tam contra ordinatores, quam ordinatos vigent hodie poena à iure statuta, de quibus infra.

3. Aduersus ordinatores sine praefato titulo de iure stat poena constituta in cap. cum secundum de praebend. ut teneantur providere ordinato de sufficienti beneficio, illique interea subministrare vitae necessaria, nempe secundum qualitatem personae, loci consuetudinem, ecclesiaeque redditum, ita glof. insignis, verbo necessaria in cap. Episcopus de praebendis, vbi Abb. num. 1. Anchar. in d. cap. cum secundum, notab. s. Ripa lib. 1. resp. cap. 14. num. 7. Menoch. de arbit. casu 169. num. 14. & casu 520. post num. 10. Fagolin. de potest. Episc. cap. 26. paragraph. 15. num. 1.

4. Primo amplia, ut Episcopus teneatur providere ordinato sine titulo, etiam si ordinatus patrem haberet diuitem, nihil tamen illi assignantem pro victu, aut sua portione, Concilij enim dispositio sess. 21. de reform. c. 2. requirit, ut patrimonium ab ordinato vere obtineatur; & ita hanc ampliacionem probat Flamin. de resignat. lib. 2. quaest. 6. nu. 28. Sed quamvis haec opinio in iuris rigore verior sit, contraria tamen aequior videtur, & probari potest ex verbis diui Hieronymi relatis in c. clericos, l. q. 2. & in cap. ultimo in fine 16. q. 1. vbi clericos illos conuenit stipendijs ecclesiae sustentari, quibus parentum, & propinquorum nulla suffragantur bona, qui autem bonis parentum, & opibus suis sustentari possunt, si quod pauperum est, accipiunt, sacrilegium profecto committunt, & per abusionem tales iudicium sibi manducant, & bibunt, sed iste parentis opibus commodè alimentari valet, ergo non debet ex stipendijs Ecclesiae vitae subsidium consequi. Sic etiam à cessante ratione dedecoris, qua moti Summi Pontifices sanxerunt, Episcopum compellendum esse providere ordinato, & titulo indigenti, potest ergo pro ista contraria opinione argui in hunc modum.

5. Si ordinatus patrem opibus affluentem habeat, neque egere potest, neque cum Ordinis clericalis dedecore, tum viuo, tum extincto, mendicare; nam viuens pater filium alere constringitur, l. cum oportet, §. cum autem, C. de bonis, quae liberis, l. si quis à liberis, ff. de liberis agnos. Molin. de instit. tract. 2. disp. 229. vers. pater autem.

6. Quin etiam potest filius patrem compellere ad sibi praestandos sumptus, & expensas in studio, l. de bonis, §. non solum, ff. de Carbon. edicto, qui quidē text. quamvis non meminit patris, nihilominus ad ipsum ampliant glof. & Doctores ibi, & resoluunt Bo-logn. in reper. auth. habita, C. ne filius, pro patre num. 167. Rebuff. de primogenijs scholar. priu. 53. etiam si filius familias inuito parente litteris operam daret, cum hoc possit facere, ut firmit P. Rebell. de obligationib. instit. p. 2. lib. 1. q. 8. sect. 3. num. 33.

7. Praecipue si inceperit politioribus Musis operam nauare de eius licentia, quia tunc sine dubio teneatur filio omnes expensas usque ad gradus adeptionem subministrare, ut optime resoluunt Coramba in l. si quis à liberis, §. non tantum, in. 32. cum sequentib. Cal. Pereira quaest. iur. iaren. consil. 14. num. 32. cum seqq. Menoch. de praesum. lib. 3. q. 29. num. 86. & lib. 4. q. 191. num. 18. vbi num. 20.

8. Idem dicit in filio naturali. Nam huiusmodi expensae causa studij factae, veniunt appellatione alimentorum, iuxta d. l. de bonis, ibi, non solum alimenta praestari debent pupillo, sed & in studia, & ceteras necessarias impensas debent impendi pro modo facultatum, cui consonant text. in l. qui filium, & in l. officio, ff. vbi pupillus educari valeat.

9. Nec contrarium firmit tex. in l. legatis, ff. de alim. & cibarij. legatis, ibi, legatis alimentis cibaria, vestitus, & habitatio debetur, quia sine his ali corpus non potest, cetera, quae ad disciplinam pertinent, legato non continentur: quia respondetur text. hunc procedere in alimentis debitis ex dispositione hominis, veluti ex legato, vel contractu, & tunc si nihil expressum de ipsis expensis causa studij dictum sit, minime sub legato alimentorum comprehenduntur: at vero dispositio tex. in d. l. de bonis, cum similib. procedit, vel quando alimenta debentur iure naturae, vel legis dispositione, ut in

70 Licet hæc opinio recepta ſit, contraria tamen validioribus nitiſur fundamentis, nec illis deſtituta apud me eſt, ex eo quia ſi huiusmodi ordinatus, dum habet victum aliunde, poſſet ſine licentia Episcopi patrimonium alienare, & victu carens, nec cum licentia illud poſſet diſtrahere, nullius eſſent effectus verba illa *diſt. capit. ſecundi*, ſine licentia Episcopi, imo fruſtratoriæ addita diceremus, contra vulgare axioma, quod in legibus nullum verbum iudicatur ſuperfluum, & merito hanc opinionem tenent *Quintan. eccleſiaſt. libr. tertio, numer. 72. Cened. pract. & canon. queſt. libr. primo, queſtione undecima, numer. 9. Vgolin. diſt. capit. vigeſimo ſexti. §. 13. numer. 4.* dicens patrimonium alienari non poſſe, nec valere alienationem, ſine Episcopi licentia, etiamſi tunc haberet unde ſe ſuſtentare poſſet, niſi ubi notorium eſſet ſufficiens eſſe, tunc enim ſine Episcopi licentia alienationem fieri poſſe cenſet, licet tutius erit, vtis in quem alienatio facta eſt cum licentia Episcopi id habeat, ſi enim contingeret profundere, quod deinceps acquiſiuit clericus admitteretur ad patrimonium prius habitum, indiſtincte tamen ſequitur *Camp. diſt. rubr. 8. capit. vltim. numer. 9. verſ. & obuiam*, prope finem, ubi pro declaratione verborum Concilij dicit duo eſſe concurrentia in patrimonij alienatione, alterum quod alia res ſubtogetur pro decenti victu, alterum quod Episcopus cognoscat, & comperto ita eſſe aſſentiat: explicationem igitur illorum verborum (atque illa deinceps ſine licentia Episcopi alienari) ita eſſe faciendam dicit, atque illa deinceps etiam cum licentia Episcopi alienari, &c. vel non poſſint ſine licentia donec, &c. cum duæ negationes aſſerunt voluerit dicere Concilium, vt poſſint cum licentia, quando beneficium eccleſiaſticum, &c. nam dictio illa, donec, reſtringit vique ad illud tempus, ergo eo elapſo permittit ex tunc. ſingulari in l. generaliter, ff. de decurſion.

91 Bona patrimonij, ad cuius titulum fuit quis Ordinatus, habent priuilegia, quæ conceduntur à iure bonis eccleſiaſticis, ita poſt *Bal. & Deci. ſtephan. Gratian. diſcept. forenſ. capit. 159. numer. 27. Menich. remed. 15. recap. numer. 21. & ſaltem interim*, quod non extinguitur per ademptionem beneficij eccleſiaſtici *Cenal. quaſt. 527. numer. 4. Azuvedo l. 1. numer. 9. tit. 4. libr. 1. noua recop. ſpin. diſt. gloſ. 18. numer. 72. quos refert, & ſequitur Cened. pract. queſtion. libr. 1. queſt. 11. numer. 9. teneri tamen clericum de eis ſoluere decimam reſoluit *Aloſ. Riſci. in praxi fori eccleſiaſt. deciſ. 605. in 1. edit. & reſoluit. 529. in 2. edit. non tamen pro collectis eſſe obligata late probat Mar. Antonin. variar. reſolution. libr. 1. reſoluit. 88.**

S V M M A R I V M.

1 Sixtus V. quas pœnas imponat contra promouentes aliquem ad ſacros Ordines ſine titulo oſtenditur.

2 Clemens VII. Sixti V. Conſtit. reſtrinxit, & reduxit ad terminos iuris communis, ac Conſtit. Pij II. & Concil. Trid.

3 Ordinantes ſine titulo de iure tenentur providere ordinato de ſufficienti beneficio, illique interea ſubminiſtrare viſta neceſſaria.

4 Etiamſi Ordinatus haberet patrem diuitem, qui nihil illi aſſignauit pro victu, aut ſua portione.

5 Pater viuens ſilium alere conſtringitur.

6 Filius poteſt patrem compellere ad ſibi præſtandos ſumptus & expenſas in ſtudio.

7 Pater tenetur ſilio omnes expenſas uſque ad gradus ademptionem ſubminiſtrare, qui de eius licentia incipit poſterioribus Muſis operam nauare.

8 Expenſæ cauſa ſtudy factæ veniunt appellatione alimenterum.

9 L. de bonis, ff. de Carbon. edicto, & l. legatis, ff. de alim. & cib. legatis componuntur.

10 Episcopus tenetur ordinato à ſe ſine titulo conferre beneficium, atque interdum alimenta elargiri, etiamſi talis ordinatus haberet patrem diuitem, qui poſſet iuſte alimenta denegare.

11 Episcopus tenetur providere illi, cuius titulum ad quem promotus fuit, chaſmate, vel alluione perijt.

12 Pater qui patrimonium ſilio aſſignauit tenetur de altero providere ſi primum conſumpſit ſilium.

13 Pater qui dotem ſilia conſtituit, ſi illa amittatur, tenetur aliam iterum ei conſtituere.

14 Episcopus beneficium pro patrimonio alicui concedens, & ad illius titulum ordinans, ſi poſtea euineatur an de altero tenetur providere? diſcutitur.

15 Donatarius aduerſus donatorem de euicitione agere non poteſt.

16 Donator tenetur de euicitione, ſi expreſſe promittat ſe velle de illa teneri.

17 Donata bona, vt qui ad ſacros Ordines promouetur dicuntur quaſi quædam ſpiritalis merces, & præmium pro ſeruiſijs exhibendis.

18 Donatio ob cauſam inſinuari non debet.

19 Donatio cauſa dotis, vel contemplatione matrimonij non inſinuatur, nec ex cauſa ingratiſtudinis reuocatur.

20 Episcopus tenetur ſupplere titulum ordinato habenti illum, ſed non ſufficientem.

21 Capitulum ſede vacante, vel eius vicarius literas dimiſſorias concedens ad Ordines ſacros non habet, unde viuere, tenetur illi providere prout Episcopus.

22 Episcopus tenetur providere Ordinatio à ſe ſine titulo, quamvis illum ſolum promiſiſſet ad Ordinem Diaconatus, vel Presbyteratus, ſi antea ſine illo promotus fuerat.

23 Episcopo promouente mortuus tenetur eius ſucceſſor, aut ſede vacante Capitulum, ſi tali promotioni non reſtitit.

24 Pœna qua incurritur ab ordinato ſine titulo.

25 Concil. Tridentin. ſeſſ. 21. de reformat. cap. ſecundo ſecundum primam opinionem immouat pœnas capit. neminem, & cap. ſanctorum 70. diſtinct. & cap. cum ſecundum, de præbend. cum diſtinctione.

26 Immouat, iuxta ſecundam opinionem, pœnam ſuſpenſionis, de qua in diſt. cap. neminem, & in diſt. capit. ſanctorum.

27 Immouat tandem, ſecundum tertiam & receptam opinionem, pœnam diſt. cap. cum ſecundum.

28 Suſpenſus fieret ordinatus ab Ordine ſuſcepto, & ordinator à collatione per triennium ſi conueniant ſuper non petendis poſtea alimentis, vel rebus donatis pro titulo ſuorum Ordinum.

29 Cap. pen. de ſimonis, & cap. per tuas cod. tit. intelliguntur.

30 Ordinatus cum pacto, & conditione de reddendo patrimonio ſibi donato non incurrit ullam pœnam, ſeu ſuſpenſionem.

31 Donans patrimonium alicui recte poteſt opponere conditionem de reddendo cum ordinatus habuerit beneficium ſufficiens, vel alias unde viuere poſſit.